k odvolání osoby, ve věci legitimované, usnesení obecního zastupitelstva zrušiti jen, kdyby porušení členských práv zakládalo zároveň podstatnou procesní vadu usnesení v cestě instanční naříkaného. Ale nař. rozhodnutí jest opřeno ještě o druhý, zcela samostatný důvod, který je uveden na místě prvém.

Třebas i tu dlužno vytknouti, že z usnesení obecního zastupitelstva z 23. července 1928, jímž policejnímu referentu byla po referování v této věci vyslovena nedůvěra, nelze ještě dovozovati, že členové obecního zastupitelstva, usnášejíce se dne 16. června 1928 o jmenování Frant. B. obecním strážníkem, byli o jeho kvalifikaci skutečně uvedeni v omyl, zůstává přece nedotčeným zjištění žal. úřadu, že způsob, jímž bylo postupováno při jmenování tohoto obecního strážníka, byl vadný, t. j. že nezaručoval, aby členové obecního zastupitelstva, usnášejíce se o tomto jmenování, byli si vědomi všech skutkových předpokladů, jež při jmenování tom měly býti rozhodny. Je-li tomu tak, pak není nikterak jisto, že při volbě Frant. B. obecním strážníkem došla výrazu pravá a skutečná vůle většiny obecního zastupitelstva.

Nss neměl příčiny řešiti otázku, zda požadavek, stanovený v konkursu na řečené místo, že má býti předloženo »vysvědčení o absolvování nejméně 3 ročníků měšťanské školy«, dlužno vykládati v ten rozum, že se žádá absolvování úspěšné či stačí-li absolvování jakékoli. Stačí konstatovati, že tato podmínka konkursní nebyla zcela jasná. K tomu přistoupila ještě další nejasnost v kvalifikační tabulce st-le Frant. B., v níž jako školní vzdělání uvedeno »III. tř. obč.«, aniž dodáno, že prospěch tohoto uchazeče v III. tř. byl nedostatečný. Za této situace nelze uznati, že žal. úřad neměl ve spisech podklad pro svůj úsudek, že popsaný postup byl způsobilý uvésti většinu obecního zastupitelstva v omyl v příčině splnění konkursních podmínek na straně st-lově. Je-li však možnost tohoto omylu dána, pak není záruky, že volba obecním zastupitelstvem provedená vyjadřuje pravou a skutečnou vůli jeho většiny, a nss nemohl proto nalézti ani materielní ani formální nezákonnost v tom, že žal. úřad shledal ve vylíčeném postupu při volbě st-le obecním strážníkem podstatnou vadu, odůvodňující zrušení onoho volebního aktu.

Bylo tudíž stížnost Františka B. pro bezdůvodnost zamítnouti.

Č. 9492.

Samospráva obecní: Povinnost obce k náhradě škody podle § 37 obec. zříz. nevzniká, jestliže obec, vykonávajíc svoji pravomoc v oboru místní policie, meze této pravomoci překročí a tím stranu poškodí.

(Nález ze dne 18. listopadu 1931 č. 13.864.)

Věc: František St. v T. proti zemskému úřadu v Praze o náhradu škody podle § 37 ob. zřízení.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad v cestě instanční žádost st-lovu, aby obec T. byla uznána povinnou nahraditi mu podle § 37 ob. zříz. škodu způsobenou tím, že mu starosta obce výměrem z 8. července 1928 nepovolil konati v hostinci o pouti taneční zábavu, kteryžto výměr byl pak jak instancemi samosprávnými, tak i státními úřady dozorčími prohlášen za nezákonný.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvažoval nss takto:

Podle § 37 ob. zříz. má obec, vykonává-li policii místní, nahraditi veškerou škodu, která by komu vzešla z opominutí povinností, jež ukládá obci zákonná policie místní. Podle tohoto ustanovení, zejména ve spojení s jeho německým zněním, jež je stejně autentické a jež mluví o »Vernachlässigung«, vzniká pro obec povinnost k náhradě jen tenkráte, opominula-li vykonati, tedy nevykonala-li nějakou činnost, kterou jí ukládá její příslušnost k výkonu policie místní. Ne tedy každé zavinění u výkonu zákonných povinností obci uložených, ani každé zavinění u výkonu povinností místně policejních zakládá ručební povinnost obce, nýbrž jedině a výhradně opominutí obce v případech, kde podle předpisů zákonných byla povinna vyvinouti positivní činnost na ochranu veřejných zájmů místně policejních, a kde této činnosti nevyvinula. Nevzniká tedy povinnost obce k náhradě podle tohoto zák. ustanovení, jestliže obec, vykonávajíc svoji zákonnou místní policii, meze této své policejní kompetence překročí a tím stranu poškodí.

Jestliže tedy v daném případě podle tvrzení stížnosti obec žádosti st-lově za povolení k taneční zábavě nevyhověla, tedy v podstatě u výkonu policie místní zábavu tu zakázala, má tento její zákaz povahu positivního zákroku policejního a nikoli povahu opominutí nebo zanedbání policejně-úředních povinností obce. S hlediska § 37 obec. zříz. je nerozhodno, zda zákaz takový byl ve shodě se zákonem či nikoli, neboť ani tenkráte, kdyby tímto svým zákazem byla obec porušila zákon a tímto nezákonným způsobem st-le poškodila, nemohl by z toho pro st-le vzejíti nárok na to, aby úřad uznal obec podle § 37 obec. zříz. povinnou škodu tu mu nahraditi. Proto nepřiznal-li žal. úřad st-li nárok na tuto náhradu, neporušil tím žádné subj. právo st-lovo.

Č. 9493.

Školství. — Řízení správní: * Učitel, který se ucházel o uprázdněné místo učitelské podle čl. IV. zák. č. 306/20, jest oprávněn k podání opravného prostředku proti výnosu zem. rady škol. o obsazení místa toho podle § 15 zák. č. 86/1875 čes. z. z. jure devolutionis uchazečem jiným.

(Nález ze dne 18. listopadu 1931 č. 16.842.)

Prejudikatura: Boh. A 7556/28, 8334/30.

Věc: Emil K. v Ch. (adv. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti zemské školní radě v Praze o obsazení místa ředitele obecné a občanské školy